

راهکار کاروان ها جهت در امان ماندن از حمله راهزنان

۱ اسفند ۱۴۰۰ ساعت ۱۲:۵۶

از جمله از نمادهای شیعی همچون دست چوبی یا حلبی نصب شده بر تیری بلند که به صورت یک علم بر پشت قاطری حمل می شد و نشانه آن بود که این کاروان تحت حمایت حضرت عباس(ع) است و امید داشتند که راهزنان به حرمت آن حضرت از حمله به کاروان اجتناب کنند.

یکی از مشکلات بزرگ مردم در ایران قدیم جهت مسافرت از شهری به شهری دیگر نبود امنیت در راه های مواصلاتی و بین شهری بود. از اینرو کاروان های مختلف در کنار اقدامات تأمینی عرفی برای حافظت از کاروان ها در برابر دزدان و راهزنان، از برخی عناصر دینی نیز استفاده می کردند از جمله از نمادهای شیعی همچون دست چوبی یا حلبی نصب شده بر تیری بلند که به صورت یک علم بر پشت قاطری حمل می شد و نشانه آن بود که این کاروان تحت حمایت حضرت عباس(ع) است و امید داشتند که راهزنان به حرمت آن حضرت از حمله به کاروان اجتناب کنند. ترس از جنیان نیز که به باور مردم در همه جا به ویژه در دره ها مسکن داشتند و خصوصاً شبها فعالیت می کردند باعث می شد که از عناصر دینی به عنوان ابزارهای حفاظتی در سفرها استفاده شود. در این مواقع پی در پی صلوات می فرستادند و اوراد و اذکار دوردارنده جنیان را زمزمه می کردند. این باور و ترس عمومی از جنیان باعث می شد که مسافران ایرانی از تنها غذا خوردن، تنها خوابیدن و تنها حرکت کردن در مسیر اجتناب کنند و به ویژه از سوت زدن در هنگام شب بپرهیزند زیرا صدای سوت، به زعم آنان، موجب جلب توجه جنیان می شد.

منبع: شهری باف، جعفر، ۱۳۶۸، تاریخ اجتماعی تهران در قرن سیزدهم، زندگی، کسب و کار، تهران، رسا، ۱۳۶۸، ص ۶۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48640/راهکار-کاروان-جهت-ماندن-امان-جهت-کاروان-راهکار/>